AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS. REGULAE MONACHORUM
2. Hälfte 12. Jh. Seite 125r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=772
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

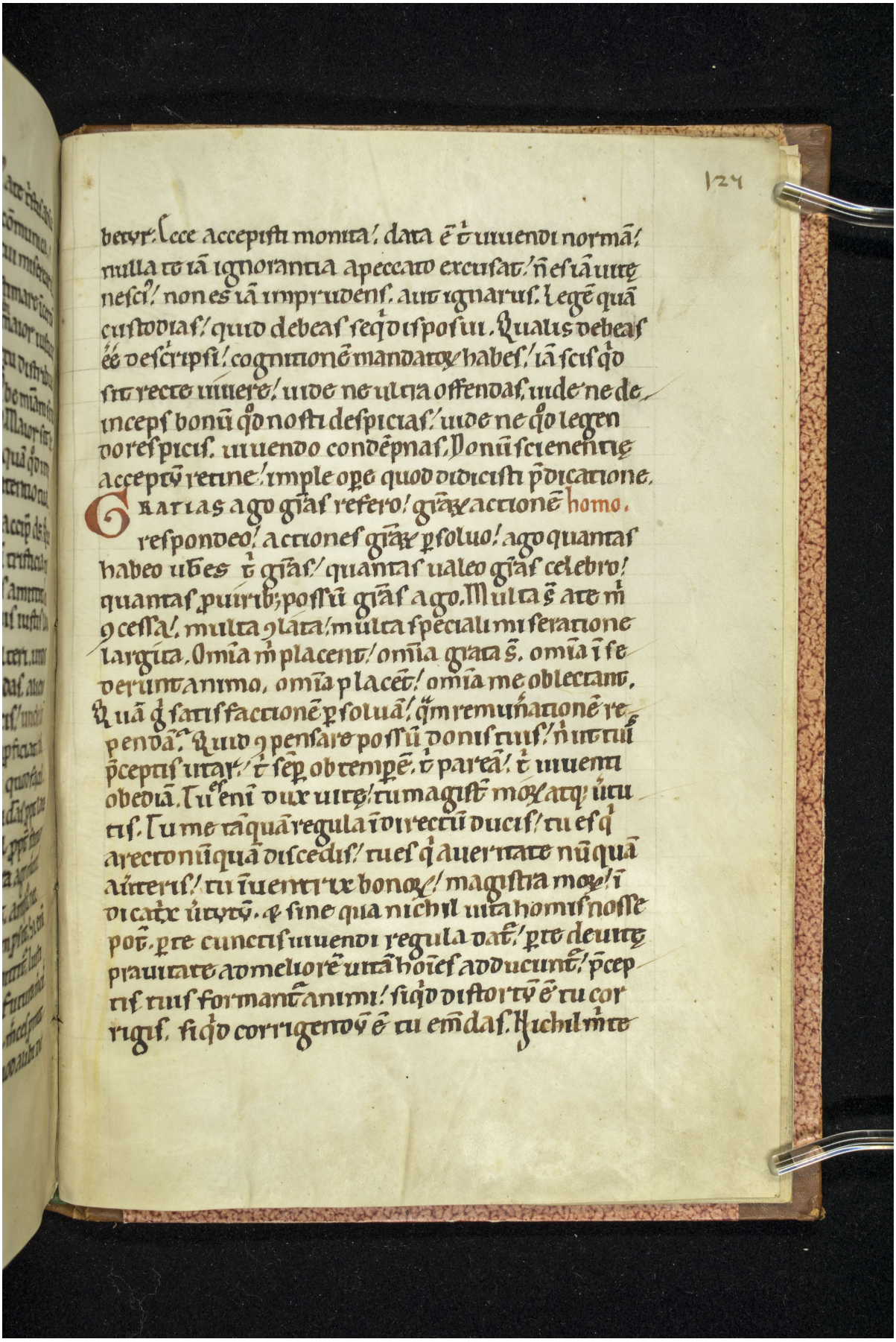

betur. Ecce accepisti monita, data ē tibi uiuendi normā,
nulla te iā ignorantia a peccato excusat, nō es iā uitę
nescius, non es iā imprudens, aut ignarus. Legē quā
custodias, quid debeas sequi disposui. Qualis debeas
ēē descripsi, cognitionē mandatorū habes, iā scis quid
sit recte uiuere, uide ne ultra offendas, uide ne de
inceps bonū quod nosti despicias, uide ne quod legen
do respicis, uiuendo condēpnas. Donū scienentię
acceptū retine, imple opę quod didicisti p̄dicatione.

Gratias ago grās refero, grārū actionē homo.
respondeo, actiones grārū p̄soluo, ago quantas
habeo ubes tibi grās, quantas ualeo grās celebro,
quantas p̄uiribus possū grās ago. Multa s̄ ate mi
ꝯcessa, multa ꝯlata, multa speciali miseratione
largita. Omīa mihi placent, omīa grata s̄. omīa ī se
derunt animo, omīa placēt, omīa me oblectant.
Quā q̄ satisfactionē p̄soluā, q̄m remuneratione re
pendā. Quid ꝯpensare possū donis tuis, nisi ut tuis
p̄ceptis utar, tibi sēp obtempē, tibi pareā, tibi uiuenti
obediā. Tu es enī dux uitę, tu magistr̄ morū atq; uirtu
tis. Tu me tāquā regula ī directū ducis, tu es q̄
a recto nūquā discedis, tu es q̄ a ueritate nūquā
auerteris, tu ī uentrix bonorū, magistra morū, ī
dicatrix uirtutū. Et sine qua nichil uita homis nosse
potest. p̄te cunctis uiuendi regula datur, p̄te de uitę
prauitate ad meliorē uitā hoīes adducuntur, p̄cep
tis tuis formantur animi, si quid distortū ē tu cor
rigis, si quid corrigendū ē tu emēdas. Nichil mihi te